

fremskridt i form af begrænsede nedrustningskridt. Samtidig kritiseredes nedrustningsudvalget for at være domineret af stormagtshegemoni. Denne kritik blev afvist af både vestlige, østlige og uforpligtede lande, som fremhævede, at nedrustningsudvalget havde opbygget en sagkundskab og et arbejds-klima, som man skulle være forsigtig med at forstyrre.

Det kan i denne forbindelse nævnes, at visse delegationer rejste spørgsmålet om oprettelse af andre nedrustningsorganer, uden at dette dog gav anledning til nogen egentlig debat. Philippinerne gentog således sit tidligere ventilerede forslag om nedsættelsen af et nedrustningsudvalg under generalforsamlingen eller afholdelsen af en selvstændig generalforsamling til behandling af nedrustningsspørgsmål. Rumænien foreslog indkaldelsen af en verdensnedrustningskonference med deltagelse af alle stater. Venezuela foreslog en reaktivering af FN's nedrustningskommission med en genoplivning af dennes oprindelige mandat.

6. De konventionelle våben.

Spørgsmålet om nedrustningsforanstaltninger for de konventionelle våbens vedkommende blev berørt af flere delegationer.

USA fandt, at det var en betydningsfuld udvikling, at spørgsmålet om de konventionelle våben havde været genstand for øget opmærksomhed i nedrustningsudvalget i Genève. Man var fra USA's side overbevist om nødvendigheden af at standse den stadige stigning i udgifterne til konventionelle våben. Man måtte desuden erindre sig, at alle de krige, der blev udkæmpet, blev udkæmpet med konventionelle våben.

Sverige understregede, at det konventionelle våbenkapløb, som berører alle nationer, lægger beslag på langt den største del af alle militærudgifter. Verden havde behov for et langt klarere billede af de omkostninger, der var involveret i dette kapløb. Og verden gjorde bedst i at indse, at våben ikke skal betragtes som produktion, men som spild.

Holland erindrede om den hollandske udenrigsministers forslag om det nyttige i først at koncentrere sig om indsamlingen af data og om studier vedrørende den faktiske situation for at finde frem til effektive og

ikke-diskriminatoriske forholdsregler mod handelen med konventionelle våben.

Indonesien fremhævede nødvendigheden af at finde frem til veje og midler til at regulere — og ikke kontrollere — normale forsyninger af konventionelle våben til små og mellemstore udviklingslande under behørig hensyntagen til disse landes behov for at opretholde lov og orden. En regulering af handelen med konventionelle våben kunne udmærket vise sig at være en hjælp for udviklingslandene i deres bestræbelser for at fremme deres egen økonomiske udvikling. Udviklingslandenes situation måtte ikke udnyttes af våbenproducerende lande til politiske formål.

I det danske indlæg (bilag 6) blev det fremhævet, at der syntes at være en voksende forståelse for at få inddraget de konventionelle våben i nedrustningsdrøftelserne. For langt det overvejende flertal af FN's medlemslande var det de konventionelle våben, der tyngede budgetterne, og disse våben, der udgjorde en fare. Det var med disse våben, mennesker blev dræbt i aktuelle kamphandlinger, og sådan ville det fortsat være i en verden, der først og fremmest var præget af risikoen for lokale konflikter. Det virkede ikke overbevisende, når det fra visse sider blev påstået, at en inkludering af de konventionelle våben i nedrustningsdrøftelserne skulle være rettet mod udviklingslandene og de uforpligtede stater. Behovet for nedskæring af konventionelle styrker og rustninger var lige så påtrængende i industrilandene, og Danmark hørte til de lande, der knyttede store forhåbninger til, at det i forbindelse med en europæisk sikkerhedskonference ville lykkes at sænke styrkeniveauet i Europa.

B. Resolutionerne.

1. På et tidligt tidspunkt i debatten fremlagde en kreds af forslagsstillere bestående af Argentina, Belgien, Bulgarien, Hviderusland, Canada, Costa Rica, Danmark, Ethio-pien, Finland, Forenede Arabiske Republik, Holland, Irland, Italien, Japan, Jugoslavien, Mongoliet, Marokko, Nepal, New Zealand, Nigeria, Norge, Pakistan, Polen, Rumænien, Sudan, Sverige, Tunesien, Ukraine, Sovjetunionen, Storbritannien, Tjekkosllovakiet, Ungarn, USA og Østrig, hvortil